

УНИВЕРЗИТЕТ У НОВОМ САДУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ

ЈЕЗИЦИ И КУЛТУРЕ
У ВРЕМЕНУ И ПРОСТОРУ
Х/1

ТЕМАТСКИ ЗБОРНИК

НОВИ САД, 2022

УНИВЕРЗИТЕТ У НОВОМ САДУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ

ЈЕЗИЦИ И КУЛТУРЕ
У ВРЕМЕНУ И ПРОСТОРУ

X/1

Тематски зборник

Уреднице:
Снежана Гудурић
Јасмина Дражић
Марија Стефановић

Нови Сад, 2022

ЈЕЗИЦИ И КУЛТУРЕ У ВРЕМЕНУ И ПРОСТОРУ X/1
JEZICI I KULTURE U VREMENU I PROSTORU X/1
LANGUAGES AND CULTURES IN TIME AND SPACE X/1
LANGUES ET CULTURES DANS LE TEMPS ET DANS L'ESPACE X/1
SPRACHEN UND KULTUREN IN ZEIT UND RAUM X/1
ЯЗЫКИ И КУЛЬТУРЫ ВО ВРЕМЕНИ И ПРОСТРАНСТВЕ X/1
LINGUE E CULTURE NEL TEMPO E NELLO SPAZIO X/1
LENGUAS Y CULTURAS EN TIEMPO Y ESPACIO X/1
NYELVEK ÉS KULTÚRÁK IDŐBEN ÉS TÉRBEN X/1
JAZYKY A KULTÚRY V PRIESTORE A ČASE X/1
LIMBI ȘI CULTURI ÎN TIMP ȘI SPAȚIU X/1
ЯЗИКИ И КУЛТУРИ У ЧАСУ И ПРОСТОРУ X/1

Уреднице: проф. др Снежана Гудурић
проф. др Јасмина Дражић
проф. др Марија Стефановић

Техничке секретарке: мср Јована (Петровић) Марковић и мср Анђелка Гемовић
Издавач: Универзитет у Новом Саду, Филозофски факултет

Суиздавач: Педагошко друштво Војводине, Нови Сад

За издавача: проф. др Ивана Живанчевић Секеруш
За суиздавача: Сања Риста

Академски одбор: проф. др Твртко Прћић
проф. др Владислава Гордић Петковић
проф. др Едита Андрић
проф. др Предраг Мутавчић
проф. др Славица Перовић
проф. др Јагода Границ
проф. др Октавија Неделку
проф. др Давиде Астори
проф. др Жан-Пол Мејер
проф. др Михај Радан
проф. др Тијана Ашић
проф. др Татјана Ђуровић
проф. др Надежда Силашки
проф. др Љубица Влаховић
проф. др Игор Лакић
проф. др Сабина Халупка Решетар
проф. др Татјана Самарџија Грек
 prof. dr Ксенија Шуловић
проф. др Јелена Ајџановић

Рецензенти: проф. др Октавија Неделку, Универзитет у Букурешту, Румунија
проф. др Мира Трајкова, Универзитет „Св. Кирил и Методиј”, Скопље,
Северна Македонија
проф. др Давиде Астори, Универзитет у Парми, Италија

Лектура и коректура: аутори

Идејно решење корица: Mihai Bădescu

ISBN 978-86-6065-717-8

У Зборнику су штампани избрани радови изложени на конференцији *Језици и културе у времену и простору 10*, одржаној онлајн 20. и 21. новембра 2021. године, као и други радови који по својој тематици и квалитету одговарају профилу Зборника.

Рецензенти појединачних радова:

Ајдановић Јелена, Универзитет у Новом Саду, Србија; Ајдановић Милан, Универзитет у Новом Саду, Србија; Ајдановић Наташа, Универзитет у Новом Саду, Србија; Андрић Едита, Универзитет у Новом Саду, Србија; Astori Davide, Università di Parma, Italia; Бабић Ђильана, Универзитет у Новом Саду, Србија; Бајовић Јелена, Универзитет у Приштини, Косовска Митровица, Србија; Бекар Мира, Универзитет „Св. Кирил и Методиј“, Скопље, Северна Македонија; Бијелић Татјана, Универзитет у Бањој Луци, БиХ; Биланчија Софија, Универзитет у Београду, Србија; Blagoni Robert, Sveučilište u Puli, Hrvatska; Блатешић Александра, Универзитет у Новом Саду, Србија; Бодрић Радмила, Универзитет у Новом Саду, Србија; Богдановић Весна, Универзитет у Новом Саду, Србија; Бугарски Ранко, Универзитет у Београду, Србија; Валић Недељковић Дубравка, Универзитет Црне Горе, Црна Гора; Васић Вера, Универзитет у Новом Саду, Србија; Веселиновић Соња, Универзитет у Новом Саду, Србија; Весељевић Јерковић Селма, Универзитет у Тузли, БиХ; Видаковић Мирна, Универзитет у Новом Саду, Србија; Вилић Ивана, Универзитет у Новом Саду, Србија; Влаховић Љубица, Универзитет у Новом Саду, Србија; Војводић Дојчил, Универзитет у Новом Саду, Србија; Вујин Бојана, Универзитет у Новом Саду, Србија; Вујичић Никола, Универзитет у Краљевцу, Србија; Вукадиновић Снежана, Универзитет у Новом Саду, Србија; Вукотић Александра, Универзитет у Београду, Србија; Вукчевић Миодраг, Универзитет у Београду, Србија; Гак Драгана, Универзитет у Новом Саду, Србија; Гвозден Владислав, Универзитет у Новом Саду, Србија; Гинић Јелена, Универзитет у Београду, Србија; Глушац Татјана, Универзитет Унион, Србија; Гордић Петковић Владислава, Универзитет у Новом Саду, Србија; Granić Jagoda, Sveučilište u Splitu, Hrvatska; Грковић-Мејџор Јасмина, Универзитет у Новом Саду, Србија; Грухоњић Динко, Универзитет у Новом Саду, Србија; Гудурић Снежана, Универзитет у Новом Саду, Србија; Даниловић Јеремић Јелена, Универзитет у Краљевцу, Србија; Делић Владо, Универзитет у Новом Саду, Србија; Деспић Ђорђе, Универзитет у Новом Саду, Србија; Дојчиновић Биљана, Универзитет у Београду, Србија; Драгићевић Рајна, Универзитет у Београду, Србија; Дражић Јасмина, Универзитет у Новом Саду, Србија; Дробњак Драгана, Универзитет у Новом Саду, Србија; Ђаловић Јовић Марина, Универзитет у Београду, Србија; Ђерговић-Јоксимовић Зорица, Универзитет у Новом Саду, Србија; Ђорђевић Јасмина, Универзитет у Нишу, Србија; Ђоровић Данијела, Универзитет у Београду, Србија; Ђорђевић Биљана, Универзитет у Београду, Србија; Ђукановић Маја, Универзитет у Београду, Србија; Ђурић Жељко, Универзитет у Београду, Србија; Ђурић Јанко, Универзитет у Београду, Србија; Ђурић Јанка, Универзитет у Београду, Србија; Ђурић Јовић Јелена, Универзитет у Београду, Србија; Ђурић Јовић Мина, Универзитет у Београду, Србија; Ђурић Пауновић Ивана, Универзитет у Новом Саду, Србија; Ђуровић Татјана, Универзитет у Београду, Србија; Eccher Christian, Универзитет у Новом Саду, Србија; Елаковић Ненадовић Ана, Универзитет у Београду, Србија; Ераковић Борислава, Универзитет у Новом Саду, Србија; Зарифовић Грковић Мирјана, Универзитет у Новом Саду, Србија; Звекић-Душановић Душанка, Универзитет у Новом Саду, Србија; Зобеница Николина, Универзитет у Новом Саду, Србија; Ивановић Бранислав, Универзитет у Београду, Србија; Ивановић Ненад, Институти за српски језик САНУ, Београд, Србија; Изгарјан Александра, Универзитет у Новом Саду, Србија; Јаковљевић Ђорђа, Универзитет у Новом Саду, Србија; Јаковљевић Младен, Универзитет у Приштини, Косовска Митровица, Србија; Јањић Марина, Универзитет у Нишу, Србија; Јерковић Јелена, Универзитет у Новом Саду, Србија; Јовановић Ана, Универзитет у Београду, Србија; Јовановић Ж. Владимир, Универзитет у Нишу, Србија; Јовановић Романца, Завод за уџбенике, Нови Сад, Србија; Јовић Бојан, Институти за књижевност и уметност САНУ у Београду, Србија; Јовић Ђаловић Марина, Универзитет у Београду, Србија; Кавгић Александар, Универзитет у Новом Саду, Србија; Каличанин Милена, Универзитет у Нишу, Србија; Кашић Зорка, Универзитет у Београду, Србија; Кесић Далибор, Универзитет у Бањој Луци, Босна и Херцеговина; Кличковић Далибор, Универзитет у Београду, Србија; Кнежевић Јелена, Универзитет Црне Горе, Црна Гора; Кнежевић Јанко, Универзитет у Новом Саду, Србија; Ковачевић Ервин, Internacionlni univerzitet u Sarajevu, BiH; Ковачевић Зорица, Универзитет у Београду, Србија; Комароми Ђожа, Универзитет у Новом Саду, Србија; Кример Габоровић Сања, Универзитет у Новом Саду, Србија; Лазић Коњик Ивана, Институти за српски језик САНУ, Београд, Србија; Лакић Игор, Универзитет Црне Горе, Црна Гора; Лалић-Крстин Гордана, Универзитет у Новом Саду, Србија; Лендак Кабок Каролина, Универзитет у Новом Саду, Србија; Леовац Данко, Универзитет у Београду, Србија; Лојаница Марија, Универзитет у Краљевцу, Србија; Лончар Раичевић Александра, Универзитет у Нишу, Србија; Лопићић Весна, Универзитет у Нишу, Србија; Лубурић-Цвијановић Аријана, Универзитет у Новом Саду, Србија; Ljubić Rea, Sveučilište u Zadru, Hrvatska; Ljevo-Ovčina Amela, Univerzitet u Sarajevu, BiH; Ljubičić Maslina, Sveučilište u Zagrebu, Hrvatska; Максимовић Горан, Универзитет у Нишу, Србија; Malita Ramona, Universitatea de Vest din Timișoara, Romania; Маринковић Мирјана, Универзитет у Београду, Србија; Ма-

рић Биљана, Универзитет у Београду, Србија; Марићевић Балаћ Јелена, Универзитет у Новом Саду; Маричић Гордан, Универзитет у Београду, Србија; Маричић Месаровић Сања, Универзитет у Новом Саду, Србија; Марјановић Саша, Универзитет у Београду, Србија; Марковић Жељко, Универзитет у Новом Саду, Србија; Marković Irena, Sveučilište u Zadru, Hrvatska; Марковић Јордана, Универзитет у Нишу, Србија; Марковић Маја, Универзитет у Новом Саду, Србија; Мелић Катарина, Универзитет у Краљевцу, Србија; Микетић Суботић Сања, Универзитет у Приштини, Косовска Митровица, Србија; Мијушковић Марија, Универзитет Црне Горе, Црна Гора; Милановић Жељко, Универзитет у Новом Саду, Србија; Милић Мира, Универзитет у Новом Саду, Србија; Милић Милосављевић Снежана, Универзитет у Нишу, Србија; Милорадовић Софија, Институт за српски језик САНУ, Београд, Србија; Мильковић Ивана, Универзитет у Нишу, Србија; Мишић Илић Биљана, Универзитет у Нишу, Србија; Младеновић Радивоје, Универзитет у Краљевцу, Србија; Molnar Draženka, Sveučilište „J. J. Strossmayer”, Osijek, Hrvatska; Мутавчић Предраг, Универзитет у Београду, Србија; Недељковић Даница, Универзитет у Краљевцу, Србија; Нешић Павковић Милена, Универзитет у Краљевцу, Србија; Никчевић Батрићевић Александра, Универзитет Црне Горе, Црна Гора; Новаков Предраг, Универзитет у Новом Саду, Србија; Озер Каталин, Универзитет у Новом Саду, Србија; Павловић Слободан, Универзитет у Новом Саду, Србија; Панић Кавгић Олга, Универзитет у Новом Саду, Србија; Папаз Младен, Филозофски факултет, Пале, БиХ; Пауновић Зоран, Универзитет у Новом Саду, Србија; Пејовић Анђелка, Универзитет у Београду, Србија; Перовић Славица, Универзитет Црне Горе, Црна Гора / Универзитет Унион, Србија; Petete Timothy, University of Central Oklahoma, USA; Пешикан Љуштановић Љиљана, Универзитет у Новом Саду, Србија; Пижурица Мато, Универзитет у Новом Саду, Србија; Половина Наташа, Универзитет у Новом Саду, Србија; Поповић Наташа, Универзитет у Новом Саду, Србија; Продановић Станкић Диана, Универзитет у Новом Саду, Србија; Прћић Твртко, Универзитет у Новом Саду, Србија; Радан Н. Михај, Задругни универзитет у Темишвару, Румунија; Радельковић Иван, Универзитет у Сарајеву, БиХ; Радић Бојанић Биљана, Универзитет у Новом Саду, Србија; Радовановић Драгана, Институт за српски језик САНУ / Универзитет у Приштини, Косовска Митровица, Србија; Радуловић Ифигенија, Универзитет у Новом Саду, Србија; Радуловић Милица, Универзитет у Нишу, Србија; Радусин Бардић Наташа, Универзитет у Новом Саду, Србија; Рајић Сузана, Универзитет у Београду, Србија; Raljević Selma, Univerzitet „Džemal Bijedić“, Mostar, BiH; Рељић Митра, Универзитет у Приштини, Косовска Митровица, Србија; Ристивојевић-Рајковић Наташа, Универзитет у Београду, Србија; Ристић Гордана, Универзитет у Новом Саду, Србија; Ристић Стана, Институт за српски језик САНУ, Београд, Србија; Runtić Sanja, Univerzitet u Osijeku, Hrvatska; Савић Свенка, Универзитет у Новом Саду, Србија; Самарција-Грек Татјана, Универзитет у Београду, Србија; Сикимић Биљана, Балканолошки институт САНУ, Београд, Србија; Силашки Надежда, Универзитет у Београду, Србија; Симић Зоран, Институт за српски језик САНУ, Београд, Србија; Симовић Весна, Универзитет у Нишу, Србија; Sokolija Alma, Univerzitet u Sarajevu, BiH; Spahić-Sagolj Edina, Univerzitet u Sarajevu, BiH; Средојевић Дејан, Универзитет у Новом Саду, Србија; Стаменковић Душан, Универзитет у Нишу, Србија; Станишић Вања, Универзитет у Београду, Србија; Станковић Станислав, Универзитет у Приштини, Косовска Митровица, Србија; Станојевић Веран, Универзитет у Београду, Србија; Степанов Страхиња, Универзитет у Новом Саду, Србија; Стефановић Марија, Универзитет у Новом Саду, Србија; Стикић Биљана, самостални истраживач, Србија; Стојановић Пантовић Бојана, Универзитет у Новом Саду, Србија; Стојићић Виолета, Универзитет у Нишу, Србија; Стојичић Војкан, Универзитет у Београду, Србија; Стојковски Борис, Универзитет у Новом Саду, Србија; Танасић Срето, Институт за српски језик САНУ, Београд, Србија; Текешић Lejla, Univerzitet u Sarajevu, BiH; Тешић Гојко, Универзитет у Новом Саду, Србија; Томин Светлана, Универзитет у Новом Саду, Србија; Топалов Јагода, Универзитет у Новом Саду, Србија; Трајковић Татјана, Универзитет у Нишу, Србија; Тривић Анета, Универзитет у Краљевцу, Србија; Uscatu Miliana, Universitatea din Vest, Timișoara, Romania; Fetić Mustafa, Internacionální univerzitet u Novom Pazaru, Srbija; Филиповић Јелена, Универзитет у Београду, Србија; Филиповић Ковачевић Соња, Универзитет у Новом Саду, Србија; Хаци Пожграј Весна, Универзитет у Љубљани, Словенија; Халупка Решетар Сабина, Универзитет у Новом Саду, Србија; Цакељић Весна, Универзитет у Београду, Србија; Čengić Nermina, Univerzitet u Sarajevu, BiH; Чолак Бојан, Институт за књижевност и уметност, Београд, Србија; Шуваковић Александра, Универзитет у Београду, Србија; Шуловић Ксенија, Универзитет у Новом Саду, Србија.

САДРЖАЈ

Предговор	7
-----------------	---

I ЈЕЗИК, КУЛТУРА, ТРАДИЦИЈА	9
--	----------

JERZY BARTMIŃSKI , <i>Cultural Linguistics (Ethnolinguistics) and Linguoculturology as Two Research Perspectives. A Voice in the Discussion on the Relationship Between “Language” and “Culture”</i>11	
--	--

ЈЕЛЕНА Р. БАЈОВИЋ, Концепт „своје : туђе / Црногорци : Турци” у Његошевом <i>Шћепану Малом</i> из транслатолошке перспективе	17
--	----

ALEKSANDRA BLATEŠIĆ – SANJA MARIĆIĆ MESAROVIĆ, Simbolika ‘andela’ u leksici i frazeologiji italijanskog, španskog i srpskog jezika.....	29
---	----

МЕРИМА КРИЈЕЗИ – ПРЕДРАГ МУТАВЦИЋ, Албанске и грчке номиналне конструкције с белом бојом.....	39
---	----

SANJA KRIMER-GABOROVIĆ, Pilot istraživanje o srpskim osnovnim nazivima za boje prema testu izdvajanja i u odabranom frekvencijskom rečniku.....	53
---	----

MARTHA LAMPROPOULOU – ANTONINA KOSTIĆ, Stylistics in Comics: a Case study of Interjections in Two <i>Asterix and Obelix</i> Comics in Greek and Serbian	65
---	----

РАДМИЛО Н. МАРОЈЕВИЋ, Српски и оријентални етнокултурни концепти (Из компаративне и дијахроне перспективе).....	77
---	----

JOVANA MARČETA, <i>Žene i muškarci</i> u srpskoj i francuskoj frazeologiji	97
--	----

МИРЈАНА МАТОВИЋ – САЊА МАРИЧИЋ МЕСАРОВИЋ, <i>Bella ciao</i> у серији <i>La casa de papel</i> : симбол отпора у савременом шпанском медијском контексту.....	107
---	-----

ТАЊА МИЛОСАВЉЕВИЋ, Лингвокултуролошки и лексикографски опис концепта <i>īrep</i> у српском призренском говору	117
---	-----

МАША З. ПЕТРОВИЋ Гујаничић, Модификовање паремија посредством механизма замене елемената у новинском дискурсу шпанског и српског језика	127
---	-----

ДРАГАНА РАДОВАНОВИЋ – АНА МАКИШОВА, Словачко-српске везе на примеру свадбене терминологије	137
--	-----

МИХАЈЛО ФЕЈСА – ЗИНАИДА БУДИНСКИ, Лексичко-сематичко поље боје у русинском, српском и енглеском језику – основни називи за боје	147
---	-----

ЂУРЂИНА ШИЈАКОВИЋ Маиданик, Тканина у покрету: кодиране поруке Медеје и Филомеле	155
---	-----

II ДИЈАЛЕКТОЛОГИЈА.....	165
--------------------------------	------------

МАРИНА ЈУРИШИЋ, Нешто о предлогу <i>близу</i> у српским народним говорима.....	167
--	-----

БРАНКИЦА МАРКОВИЋ, Повртарска лексика села Крушедола у Срему	179
--	-----

МИРЈАНА ПЕТРОВИЋ-САВИЋ, О хидронимима у Јадру	195
---	-----

БИЉАНА М. САВИЋ, Из лексике одијевања у Великом Блашку (код Бањалуке).....	205
--	-----

САНДРА САВИЋ, Из ономастике Заплања – микротопонимија заплањског села Тасковићи	217
---	-----

АНА САВИЋ-ГРУЛИЋ – ЈОВАНА БОЛОВИЋ, Из пастирске лексике југоисточне Србије	227
ЗОРАН СИМИЋ, Падежни формализатори просторне супралокализације у херцеговачко- -крајишким говорима	237
III КОГНИТИВНА ЛИНГВИСТИКА	249
ЈЕЛЕНА БИЛЈЕТИНА, Jesti ili ne jesti – pitanje je sad: pojmovne metafore sa glagolima jedenja u engleskom i srpskom	251
ТАТЈАНА ЂУРОВИЋ – НАДЕЈДА СИЛАШКИ, The <i>Natural Disaster</i> Metaphor in the Conceptualisation of Crisis in News Media Discourse	263
МИРЈАНА ЗАРИФОВИЋ ГРКОВИЋ, Konceptualizacija <i>lenjosti</i> u frazeologizmima nemačkog i srpskog језика.....	273
IV ЈЕЗИК, ГОВОР И ГРАМАТИКА	281
ДАНИЈЕЛА БАБИЋ – ДОРИЈАН ХАЈДУ, Glagoli s partikulom <i>över</i> u savremenom švedskom jeziku	283
ВИШЊА ВИШЊЕВАЦ, Прилог проучавању синтаксе двоструких падежа: двоструки акузатив у староруском и његови преводи на савремени српски језик.....	293
ЈЕЛЕНА ВЛАШИЋ DUIĆ – ИВАНА ГУСАК БИЛИЋ, Utjecaj prozodijskih sredstava na razumijevanje sadržaja....	303
МИЛАНА ДОДИГ – ВАЛЕНТИНА ТУЛОВИЋ, Francuska i srpska glagolska vremena u žurnalističkom diskursu vezanom za pandemiju kovida	313
<hr style="width: 10%; margin-left: 0; border: 0.5px solid black;"/> 6 SVETLANA ZDRAVKOVIĆ – СЛОБОДАН ЈОВИЋИЋ, Percepcija multimodalne verbalne ekspresije: psihološke opservacije.....	325
МАРИА-ЗОИКА БАЛАБАН, Expresii ale spațialității verticale în imaginarul lingvistic românesc	339
НИНА ИЛИЋ – МИЛОРАД МИЉАКОВИЋ, Glagoli sa postfiksom <i>-ся</i> u ruskom jeziku i njihovi prevodni ekvivalenti u srpskom i engleskom	347
ЈЕЛЕНА ЈАЊОВИЋ, Вредности неких глаголских облика у француском и српском језику економије	363
АНА КРСТИЋ, Конгруенција код немачких говорника српског као наслеђеног језика: координиране и паукалне синтагме	373
ТВРТКО ПРЧИЋ, Osavremenjeni pristup englesko-srpskom leksičkom pozajmljivanju: principi i primene	387
АНКА РАЂЕНОВИЋ – МАЈА БАЊИЋ ЂОСИЋ, Позиционирање перфекта у модерном грчком језику и његови преводни еквиваленти на српском	423
ДИЈАНА РИСТИВОЈЕВИЋ, Partikula <i>schon</i> u semantičkoj i sintaksičkoj realizaciji kao partikula steponovanja, fokusna partikula i rečenični ekvivalent	431

- Sevilla Muñoz, J. (2018). Paremiología: perspectivas interdisciplinares. *Anales de Filología Francesa* 26, 237-254
- Sevilla Muñoz J., Crida Álvarez, C. A. (2013). Las paremias y su clasificación. *Paremia*, 22, 105-115
- Szyndler, A. (2014). Aproximación al proceso de desautomatización en la fraseología española y polaca. *ELUA: Estudios de Lingüística. Universidad de Alicante* 28, 267-297
- Јовановић, Ј. (2006). *Књига српских народних љословица*, књ. 1, Београд: Научно друштво за неговање и проучавање српског језика.
- Mršević Radović, D. (1987). *Фразеолошке тлатолско-именичке синтагме у савременом српскохрватском језику*. Београд: Филолошки факултет.
- Pejović, A. (2007). Фразеологија у језику шпанских новина. *Nаслеђе* 8, 155-168
- Pejović, A. (2018). О динамичности и екстензивној експресивности паремија (на примеру шпанског и српског језика). *Језици и културе у времену и простору* VII/1, 195-206
- Petrović, B. (1989). *Новинска фразеологија*. Нови Сад: Књижевна заједница Новог Сада.
- Petrović M., Tulumirović B. (2014). Придевски пароними у српском и њихови преводни еквиваленти у шпанском језику. *Nаслеђе* 28, 25-39

MODIFICACIÓN DE LAS PAREMIAS MEDIANTE EL MECANISMO DE SUSTITUCIÓN DE ELEMENTOS EN EL DISCURSO PERIODÍSTICO DEL ESPAÑOL Y DEL SERBIO

Resumen

El objeto de análisis de este trabajo son las paremias modificadas dentro del discurso periodístico del español y del serbio en las cuales se ha detectado la sustitución de uno o más elementos de la forma canónica como el mecanismo de modificación. El análisis se ha hecho sobre los ejemplos del corpus que contiene un total de 292 paremias del español (206 de las cuales se han registrado en forma modificada) y 330 paremias del serbio (223 de las cuales se han registrado en forma modificada). Todas las paremias se han extraído de las fuentes digitales y de los periódicos en línea provenientes de España y de Serbia durante el período entre 2001 y 2020, siendo las más comunes las que datan del último lustro (2015-2020). Los textos se han elegido de manera aleatoria, por lo que los temas que tratan son muy variados. Tras la búsqueda y la detección de las fórmulas paremiológicas en los textos periodísticos, hemos contrastado las paremias modificadas con las formas canónicas que servían como base para la modificación. De este modo, hemos podido identificar los mecanismos de modificación que emplean los periodistas y sus interlocutores y hemos podido determinar con qué intención han sido utilizados. Dentro del propio mecanismo de sustitución de elementos hemos seleccionado las distintas relaciones que existen entre los lexemas originales y los lexemas sustitutorios.

Palabras clave: paremia, fórmula paremiológica, discurso periodístico, modificación, sustitución de elementos

Маша З. Петровић Гујаничић
Универзитет у Крагујевцу, Србија
Филолошко-уметнички факултет
masa.gujanicic@filum.kg.ac.rs

ДРАГАНА РАДОВАНОВИЋ – АНА МАКИШОВА

СЛОВАЧКО-СРПСКЕ ВЕЗЕ НА ПРИМЕРУ СВАДБЕНЕ ТЕРМИНОЛОГИЈЕ¹

У раду се на основу словачког и српског етнодијалекатског материјала са простора мултиетничке Војводине издава лексика којом се именују учесници у свадбој обредно-обичајној пракси. Издојена лексика презентује се у форми регистра номинационих јединица и углавном се креће се оквирима досадашњих класификација поделе свадбених елемената (предсвадени, свадбени и обреди након свадбе). На основу сачињеног регистра речи којима су именована свадбена лица и свадбени предмети могуће је показати терминолошку и значењску еквиваленцију у словачком и српском, или и присуство ~ одсуство поједињих реалија. У том смислу, на примеру сабраног материјала може се сагледати шири етнокултурни контекст у којем забележене лексичке и етнографске датости егзистирају.

Кључне речи: Војводина, словачко-српске везе, етнодијалекатски записи, номинација свадбених лица, номинација свадбених предмета.

1. УВОД

1.1. Свадбој обичајно-обредној пракси је на словачком, српском, уопште на општесловенском и балканском ареалу посвећивано много пажње у етнолошким расправама (в. Златановић 2003), а уз уважавање различитих теоријских приступа, свадбена пракса заузима важно место у многим другим уженаучним дисциплинама. За спроведено истраживање значајна су етнолингвистичка проучавања и дијалекатски речници.

137

1.2. У словачкој војвођанској литератури бележимо интересовање за духовну културу и обичаје војвођанских Словака како етнолога из Словачке тако и етнолога, дијалектолога и етнолингвиста са ових простора. Резултати су публиковани у виду мањих прилога и приказа свадбене лексике, али су предмет и обимнијих студија и монографија. Лексеме из области свадбене терминологије забележене су пре свега у свим дијалекатским речницима који обухватају дијалекатску лексику на подручју Војводине. Неке од лексема пописане су у речнику насеља Пивнице (*Krátky slovník nárečia slovenského pivnického*), као на пример: *svekruša, svadbár, hosťárka, hudec a pod.* Са простора Баната располажемо дијалекатским речницима, односно збиркама речи из Ковачице и Падине. Први, *Krátky slovník nárečia slovenského kovačického* обухвата у односу на речник Пивница знатно више лексема из свадбене терминологије; уп. нпр. *zváč, mladá, mladucha, mladí, vereňica, svadbár, svadbit'sa, svadobná mama, svadobní apa, svadobník, svat, svatka, svat'ia.* И други речник, *Krátky nárečový slovník jazyka padinského slovenského*, своеобухватнији је када је у питању свадбена лексика у односу на претходно поменута два речника: *družica, čerčiť, čerčok, čerpič,*

¹ Рад је резултат рада на Одсеку за дијалектолошка истраживања Института за српски језик САНУ, финансираном од стране Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије на основу Уговора бр. 451-03-9/2022-14, резултат рада у оквиру пројекта *Дискурси мањинских језика, књижевности и култура у југоисточној и средњој Европи* (178017), који финансира Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије и резултат рада на пројекту *Словачко-српски језички односи у контексту истраживања духовне и материјалне културе и етничких веза* у оквиру билатералног међуакадемијског пројекта у реализацији Института за српски језик САНУ и Славистичког института „Јан Станислав“ САН, на коме су ангажоване ауторке прилога.

rozmarím, svadobníci, svat, svatka, zváč и сл. Сва три поменута речника наводе реалије свадбеног фонда без егземплификације.

Поред наведених речника, издваја се речник Ане Марић са лексиком из Срема, односно из Старе Пазове. У њему су забележене и лексеме из свадбеног обреда. За разлику од лексикографских поступака у претходно поменутим речницима, у овом речнику је на основу егземплификације ближе дефинисана свака лексема (уп. нпр. одреднице *družba, družica, mladí, mladá, pierko, rozmarím, svatko, svatkóuci, svatvica, vereňi, veridba, veňiec, venčok* и сл.).

Са аспекта нашег истраживања од значаја је *Атлас народне културе Словака у Југославији* у коме је приказано истраживање реализовано у 17 локалитета, у којима живи више од 500 Словака. Заступљени су локалитети у све три области Војводине – у Бачкој, Банату и Срему. Упитником је испитано 170 тематских округа из области народне културе. Приказана је терминологија из области мираза младе, избора кумова, броја кумова, момак, девојка, игра са младом, долазак младе у кућу младожење и сл. Од непроцењивог значаја су и монографска издања из ове области, која истражују лексику одређеног локалитета (*Tradičná svadba Slovákov v Pivnici; Padinské ľudové zvyky a obyčaje*).

1.3. Имајући у виду досадашњи забележени свадбени лексички фонд, а трагајући за определеним елементима који пружају најпоузданју могућност да се прикажу прави еквиваленти, у раду се на основу словачког и српског етнодијалекатског материјала са простора мултиетничке Војводине издваја лексика у виду етнодијалекатског регистра словачких и српских лексичких јединица којима се именују учесници у свадбој обредно-обичајној пракси. Опредељење за сачињавање регистра као најподеснијег облика презентације (Илић 2005), омогућује добар увид у етнодијалекатске паралеле анализираних идиома, с намером да се покаже терминолошка и значењска еквивалентност, присуство односно одсуство појединих реалија на основу чега би се могао сагледати шири етнокултурни контекст у којем забележене лексичке и етнографске датости егзистирају. С обзиром на устаљену, пре свега у етнолошкој литератури, хронолошку поделу свадбених радњи, издвојена лексика креће се у оквирима предсвадбених, свадбених и обичаја након свадбе.

1.4. Корпус чини материјал из више војвођанских насеља са већинским словачким живљем са подручја Бачке, где становници у словачким насељима у свакодневној комуникацији користе средњесловачки дијалекати, из више насеља са претежно или чак и већинским аутохтоним српским живљем (углавном са простора северног и средњег српског Баната). На омеђеном ареалу данас се може говорити условно о традиционалној свадби. Основни обичајни елементи су у свим насељима задржани, уз модификацију појединих сегмената који се углавном тичу и просторних и временских параметара. Уз теренски материјал, контролно је консултована релевантна публикована речничка и етнолошка литература.

2. РЕГИСТАР НОМИНАЦИОНИХ ЈЕДИНИЦА

2.1. У табели која следи сврстани су називи којима се у словачком и у српском језику именују учесници у свадбој обредно-обичајној пракси:

Табела 1. Приказ назива за именовање лица

Номинација учесника	Словачки језик	Српски језик
општи назив за учесника свадбе	host', povolani host', svadobník	гост, званица, сват
назив за девојку стасалу за ступање у брак	dievka/mladá dievka súca na vydaj	девојка швигарица ²

² Према Скоку под *šwigar* 'на доњем крају бича што пуца', од ономатопеје швикати – звиждати.

назив за момка стасалог за ступање у брак	mládenec; beťár	момак; бећар; швигарац
назив за девојку са миразом, име богатој девојци	majetná	талошкиња
назив за верену, обећану девојку за ступање у брак	verenica	вереница
назив за вереног, обећаног момка за ступање у брак	verenec	вереник
општи назив за мушку и женску особу које ступају у брак	mladí	младенци
назив за женску особу која ступа у брак	mladá nevesta, mladucha, mladá	млада, невеста
назив за мушку особу која ступа у брак	mladý zať, ženich, mladý	младожења, ђувегија
назив за оца и мајку младенаца	svadobní rodičia	родитељи
назив за ословљавање родитеља младенаца за време свадбе	domatin, domatinka; pl. domatinovia	
назив за пратиоца младе на венчању	mladej brat	девер
назив за об. мушку особу, пратиоца младе до кућног прага	—	невестин/младин брат
назив за младе неудате девојке које прате свадбене обреде (кумова пратиља, другарице невестине, девојке које ките госте)	družice, mätke	енге
назив за младу женску удату особу учеснику свадбе	svatvice	—
назив за младу женску удату особу учесницу свадбе која чека дете	široká svatvica	—
назив за првог сведока на венчању; сведок са младожењине стране	prvý družba	кум
назив за кумову жену	—	кума
назив за другог сведока на венчању; сведок са младине стране	prvá družica	стари сват
назив за жену другог сведока на венчању, жена старог свата	—	старосватица
назив за кумовог оца	—	стари кум
назив за кумову мајку	—	стара кума
назив за особу која буклијом позива госте на свадбу	—	буклијаш
назив за особу која првог дана свадбе позива госте	zváč	—
назив за мушку особу, учесника свадбе који носи барјак, заставу	—	барјактар
назив за стари кумове који су крстили младожењу или младе	krsní rodičia	—
назив за старије сроднике (об. бабу и деду) младожење или младе	starí rodičia	—

назив за мушку особу која је старешина свадбе	starejší	–
назив за женску особу која припрема храну	kuchárka	куварица
назив за особе које музичим интерпретацијама увесељавају госте	muzika, hudba, huci, trombetáši	свирци
назив за мушку особу која шалама забавља госте	pochabá mladá	комедијаш
назив за младину родбину која долази у госте	–	погачари
назив за прву посету након венчања младожењиних родитеља и младенаца младиним родитељима	–	велики гости

2.2. Приказани регистар назива у словачком и у српском језику којима се именују лица у свадбеној пракси у појединим зонама мултиетичке Војводине иду у прилог етнолошким констатацијама о масовности учесника у свадбеним обредима, као и строгој подели сватовских улога (Босић 1991: 134).

2.3. У оба корпуса уочено је шест правих еквивалентних назива за учеснике у предсвадбеним обичајима (уп. нпр. девојка, талошкиња, вереница; dievka, majetná, verenica, zváč и сл.). Ради се углавном о једносложним словенским лексемама.

2.3.1. Лексемом *талошкиња* именована је богата девојка, миражцинка. У *Речнику српских језика Војводине* (РСГВ) под **талошкиња** је у речничком чланку као извор наведена потврда из Бегеча (Бачка). Лексема није потврђена у РСАНУ. Словачки корпус као еквивалентну реалију бележи *majetná* (уп. пример: Dievka doniesla tál, Гложан).³

2.3.2. У организацији словачке свадбе значајну улогу има *zváč*. Његова улога је да први дан свадбе позове све госте (Гложан), док у неким другим насељима, нпр. Бачки Петровац, *zváč* позива госте на свадбу недељу дана пре свадбе. Текст, који је говорио *zváč* није се разликовао од насеља до насеља. У свакој кући је приликом позивања гостију рецитовао стихове којима је позивао званице, при чему званице нису могле да пођу на свадбу док их *zváč* не позове:

Jako starodáune pohanské národi, tag i krestaňia už oddáuna tú peknú običaj zaxovali, že ked' do stavu manželskoho fstupujú, svojix príbuzníx na svadbu volajú. Poňeváč slobodná panna vivoľila si za manžela slobodního mládeňca a tag na inú dráhu života fstupuje, ňexce tiež biť horšia ako jéj pretxotcovia, abi totiš tú krásnu običaj zaxovala a svojix miľix k sňatku povolala. Preto ja ako vislaňec jéj rodičóu opovažujem sa vás poprosiť, abi st'e jéj svadbu svojou prítomnosťou okrášli'i a do svadobního domu upoňžiť sa ňest'ažovali.

(Гложан)

Забележили смо још један текст код словачких информатора, који је говорио *zváč* приликом позива гостију на свадбу:

Prixázame k vám s tím cieľom, aby zme vám predofšetkím oznamíli, že slobodní mládeňec zaumieňu si stau svoj mládeňeckí zmeňiť a do stavu manželskoho fstúpiť. S tím cieľom vivoľiu si za manželku slobodnú panu. Poňeváč, on to bes svojix priateľou urobiť

³ Исп. Скок под тал.

*ňemôže a ňekce, požadalí nás, abi zme v meňe jix vás poprosilí, abi st'e ix pozvaňím
ňerohrdl'i a do ix svadobního domu dostaviť sa ráčili.*

(Гложан)

Zváč носи као обавезан реквизит *krivaňu* на коју му се у свакој кући обично везује марамица – *ručničok*, а у новије време кухињску крпу – *válaničku*, коју везује на krivaňu. Такође је имао улогу око организације ручка, вечере, спровода у лицом до цркве и сл. Улогу zváča обавља најближи ожењени рођак. У етимолошком словачком речнику лексема *zváč* није забележена, али у књижевном језику има исти облик као у дијалекту (*Krátky slovník slovenského jazyka* c. 577). Слично приликама у насељима са словачким живљем, у српским свадбеним обичајима улогу 'онај који позива на свадбу' има *буклијаш*,⁴ с тим што у словачкој свадби *zváč* потврђује долазак гостију које позивају родитељи месец дана пре почетка свадбе (нпр. у насељу Гложан, док у словачком насељу Бачки Петровац родитељи нису позивали госте на свадбу, само *zváč*). *Družice* и *družbov* на свадбу позивају младожења и млада, без присуства родитеља. Реалију *буклијаш* бележи РСГВ, с ареалом у северном и средњем српском и румунском⁵ Банату, затим с једном потврдом из северне Бачке (Мартониш) и једном потврдом из Потисја у мађарском Банату (Деска).

2.3.3. Од добијених назива словенског порекла којима се именују предсвадбени учесници, изузетак представља турцизам *bečap*. Реалија је у овом значењу добијена у оба анализираних корпуса. Српски речници РСАНУ и РСГВ под *bečap* не региструју идентична значења. Семантичка подударност се у РСАНУ назира у дефиницији под 1а и 1б и у РСГВ под 1). У словачким речничима KSSJ и SSSJ ag налазимо семантичку подударност код лексеме *betár*, само што у новијем речнику SSSJ ag се наводе три значења (експресивно значење и са историјског аспекта).

2.3.4. У праве еквиваленте домаћег порекла спадају у оба језика по три синонимске јединице које представљају општи назив за учесника свадбе: *host'*, *povolaní host'*, *svadobník*; *јосић*, *званица*, *сват*.

141

2.4. С обзиром на поделу сватовских улога, словачки и српски свадбени обичаји бележе мноштво назива које можемо сврстати у више подгрупа.

2.4.1. Прву подгрупу чине главни учесници. У корпусу добијеном у српским насељима општом домаћом лексемом *младенци* именује се мушки и женски особа која ступа у брак. Словачки корпус бележи такође еквивалентну реалију *mladí*. За значењем 'онај који ступа у брак', 'она која ступа у брак' у свим пунктовима добијене су еквивалентне домаће лексеме *млада*, *невеста*, *младожења* ~ *mladá nevesta*, *mladucha*, *mladá*. Турцизам *ђувећија* није забележен у словачким пунктовима. Према РСГВ (под *ђувеџија*) реалема обухвата ареал Баната, Бачке и Срема.

2.4.2. Другу подгрупу главних учесника чине сведоци на венчању и њихове породице. У српском анализираном корпузу добијене су две реалије којима се именују сведоци на венчању – први сведок (кум и кума⁶) и други сведок (стари сват и старосватица). У банатским насељима одакле доносимо материјал (Санад, Мокрин), *стари сват* је младожењин зет.⁷ У словачком корпузу регистрован је прави еквиваленти назив за првог сведока (сведок са младожењине стрне)

⁴ Исп. у РСАНУ под *буклија* (грч. *Bokalion*, lat. *baukalis*).

⁵ Извор: Нађала, теренска грађа Д. Радовановић из румунског Баната, у реализацији Института за српски језик САНУ: Буклијаши ћу да зову. Јмаду чутуре са ракијом везане и здведу на свадбу. Он ти дам чутуру да напијеш ракију младенцима на здрavlje и ти дам позивницу да иде на свадбу (Радовановић 2015: 378).

⁶ Балкански латинизам; в. Скок под *кум*.

⁷ Исто је забележено у севернобанатским и средњебанатским насељима у румунском Банату.

svedok, prvý družba. Еквивалентност реалија се не показује у називу другог сведока у словачком материјалу, где је назив за другог сведока, односно сведока са младине стране *prvá družica*.

Војвођански српски свадбени корпус бележи и важну улогу кумових родитеља *cípára kuma, cípári kum* који као почасни гости долазе на свадбени чин у вечерњим сатима доносећи колач (у новије време торту). У словачком корпусу изостаје слична улога кумових родитеља.

2.4.3. У посебну подгрупу могу се убројати остали главни учесници свадбених улога. Терминолошку еквиваленцију не налазимо у добијеним реалијама *dever ~ mladiho brat*, будући да је лексемом *dever* именована мушка особа 'пратилац на венчању, младожењин рођени брат или најближи рођак'. Ова сватовска улога у словачком корпусу номинована је реалемом *mladiho brat*, са значењем 'мушка неожењена особа об. рођени брат или најближи рођак'.

2.4.3.1. У словачком корпусу забележене су лексеме *domatin* и *domatinka, domatinovia*, без еквивалентног именовања у српском корпусу. У питању су синонимски називи којим се номинују родитељи младожење и младе за време свадбе. Наведене лексеме употребљавају гости у ослобљавању приликом доласка на свадбу.

2.4.3.2. Значајну улогу на словачкој свадби имају *starejší* и *odavač*. Лексемом *starejší* именован је учесник свадбе који је у младожењином дому имао главну улогу у организацији свадбе. Поред тога, имао је почасно место за свечаним свадбеним столом уз младенце и њихову најужу родбину и кумове. Аналогну улогу у младином дому на словачкој свадби има лице именовано лексемом *odavač*. Оба учесника *starejší* и *odavač* су обично старији људи, образовани и верски определjeni, са добрым познавањем пригодних сватовских песама. У сваком од пунктара са словачким живљем за ову улогу припремљено је двоје или троје особа. По доласку у кућу где се одржавала свадба и *starejší* и *odavač* се прво обраћају домаћину поздравним речима:

142

Cieňí domáci, som šťasní, že pri príходe do vážho domu, fteňto pre vás pametní d'ém vás naxázam šťasníx a radosníx. Prosím Hospoďna, ot kerího ľem dobrí úd'el a dokonaťi dar poxáza, abi vám popriať to šťast'ia, abi st'e toto svadobnuo vesel'ia, ktoré v meňe božom začínaťe, zdraví a šťasní aj skončili. Zároveň vám prajem, abi st'e sa u vážho sinu/vašej céri radosťi a poťešenia dožili. Hospoďim ňex to višliši.

(Бачки Петровац)

Поред тога, значајну улогу су у традиционалној словачкој свадби имали *starejší* и *odavač* пре обреда у цркви у обредном сегменту изражавања захвалности младе и младожење родитељима и најближој родбини, при чему је постојао строги распоред учесника овог обредног елемента. Централно место су заузимали *starejší* и *odavač* – стајали су у средини између младе/младожење, а са друге стране су стајали родитељи и најближа родбина. Том приликом *starejší/odavač* говорио је следећи текст:

Milí mladožeňíx/milá mladá ňevesta, drahi rodičia, cieňí hostia, v dnešní d'ém prezívaťe zvášne radosnie, ale i dojemnie xvíle vážho života. Po rokox víxovi, prišiel pre vás jediňeční d'ém, ale najme pre ňeba mladeženix/mladá ňevesta. Dnes podľa ustanovenia Pánouho máš prerušiť doterajšie zveski rodičovskie a pripojiť sa g manželki svojéj/g manželovi svójmu. Pritom fšak je potrebné i slušné, abi si aj nadaléj zostáu/zostála laskou spojení/spojená a zaviazaň/zaviazaná zo svojimi rodičmi, ktorí t'a vixovali a dosiau láskou sprevázaťi. Odo dnes doxáza g zmeňe v doterjšom spvosobe tvójho života. Tvój stau slobodní sa dnes meň na manželskuo spolužit'ia. F takito d'ém, ked' rodičia vistrojujú svoje d'ieťa do manželstva, običajne si šeci spolu sprítomňujú minulosť, ktorú spolu strávili, rospomínajú sa na fšeňjaké dni námahi počas víxovi a takieto dni bívajú

kropeňie aj slzámi radosťi. Vážnosť téjto xvíli vás nútí sprítomniť si milosť božiu, ktoréj sa vám dosiaľ dostávalo a potom z mužom božím viznávať: „Až dosiaľ pomáhau nám Hospod'ím.“ Al'e tento ďem viaže sa najme k tebe, mladožeňíx/mladá ňvesta. Dnes sa tvoja túžba spňila, uskutočnila. Fstupuješ do manželstva z ňvestou (zo žeňíxom, ktorú si si sám vivoľiu/ktoriho si si sama vivoľila) a mi tu zhromaždeňí, ked' za to s tebou Hospod'iu d'akujeme, kceme sa tešíť s tebou a vami.

Pru ľšag ako ťa otprevaďime k potvrdeniu manželstva do božieho xrámu, podakuj sa svojim rodičom za lásku, ktorú ti počas víxovi preukazuvali, hovor za mňóu takto: „Milí mojí rodičia, f takúto dvoľežitú xvíli môjho života, ked' zo slobodního stavu fstupujem do stavu manželského, srdcečne vám d'akujem za víxovu a rodičovskú lásku, ktorú st'e mi až dosiaľ preukazuvali a prosím vás, abi st'e mi vini a priestupki, ktorima som vás azda uraziu/urazila, otpustili a abi st'e mi k tomuto môjmu kroku svoje rodičovskuo požehnaňia ud'ešili. Sľubujem vám, že aj naďaléj zostávam vašim sinom/vašou cérou a aj po boku mojej manželki/môjho manžela bed'em vás milovať, f čas potrebi vám pomáhať a o vás sa start'. Pám Box ňex mi pomáha!“

Teras ešte podaňím ruki a boskom sa odober ot svojich rodičou a starich rodičou, sírođencou, krsních rodičou, od rodákov a prítomníx a potom uš pojďeme.

(Гложан)

2.4.3.3. Међу праве еквиваленте спада назив којим се именују младе неудате девојке које прате свадбене обреде *eňie ~ družice, mátko*. У РСАНУ маркирани покрајинизам под **енга**¹, с упућивањем на *анђибула и јенђибула* (тур. yenge bula). У сакупљеном српском корпузу из севернобанатских пунктова, у савременој свадбеној пракси *eňie* су младине неудате другарице, које имају улогу да буду уз младу до кућног прага, помажу невести у одевању и кићењу. У реконструкцији традиционалне свадбе овом лексемом именована је идентична сватовска улога, с тим што је она припадала кумовским кћерима. Код лексеме *družica* налазимо семантичку подударност са терена и у словачким речницима. Мала одступања бележимо у SSSJ ag где поред облика *družica* бележимо и облик *družička*, али код сематике нема одступања. У теренском истраживању смо забележили само облик *družica*.

143

2.4.3.4. Добијена реалија у српском корпузу којим се именује мушка особа, учесник свадбе чија је улога да предводи сватовску поворку уз барјак, заставу нема обичајног садржаја (реалије) нити лексичког еквивалента у словачком корпузу.

2.4.3.5. У словачком материјалу забележене су и две реалије недоследне еквијаленције у српском корпузу. Ради се о називима којима се именују женске младе удате особе – *svatvice*, и *široká svatvica*. Аналогија са словачким *svatvice* би се могла тражити у РСГВ под **енге** 2.6. ‘не-давно удата жена’.

2.4.3.6. Старији сродници у словачком корпузу именовани реалијом *starí rodičia* имају почасну улогу у свадбеном чину и почасно место за свадбеном трпезом. На српској војвођанској свадби слична улога није забележена.

2.4.3.7. Лексемом *krsní rodičia* у словачком материјалу именују се стари крштени кумови младожењини или младини, с почасном улогом сличној оној номинованој реалијом *starí rodičia*.

2.4.3.8. У оба анализирана корпуса регистрована је улога забављача. *Komegijash ~ pochabá mladá* у свадбеним обичајима, с тим да се показује разлика у временским параметрима: “код нाः о́де у Мòkrýn сàд око поноћи збýjadu šále” (Mo); ” Ал ћу да вам кàжем jâ, то-ћете се смјијати док сте живи. Ja-sam сèдила у нёмачку ўлицу, прико-пùта мёне су сèдили Нёмци. И кàже Швáба на мёне: кёмшиница, jâ прàвим свàбdu мòјим Никòлу. Не зòвем млôgo ал кад код нас нёма нïкo

мăскиран на нăшу свăбду швăпску нijе свăбда. Да се мăскираш, да се тăко обúчеш. Тăко сам се обúкла да ме син нijе позно. Пýто ме одакле сам (Нђи)“ (Радовановић 2015: 379).

2.4.3.9. Без терминолошког и обичајног еквивалента у словачком корпузу, у српском материјалу регистрована је реалија *поћачари*. Етнолошки записи бележе реалију, уз појашњење да је недељу дана након свадбе (најдаље до шест недеља) долазила је младина родбина у госте (Босић 1991: 152; Попов 1983: 95). Савремени материјал потврђује обредни елемент у модификованој форми с обзиром на критеријум време те илуструју традиционални обичај доласком *поћачара* у поноћ (Радовановић 2015: 379). Уз одредницу **погачар** (об. у мн.) у Речнику српских говора Војводине (РСГВ) извор је највећим делом из Баната српског и румунског, са спорадичним потврдама из Бачке (северна зона) и свега једном потврдом из Срема.

У словачком корпузу бележимо *chodenie s koláčom*, које се разликује од српског обичаја првенствено временским параметрима. У словачком корпузу исто бележимо долазак гостију са тортом или још раније са киселим тестом, али то се одвијало трећи дан свадбе. Наведени колач или торту су носили гости са младине свадбе после поноћи главног дана свадбе, тј. то је био већ трећи дан свадбе, код младог на свадбу.

2.4.3.10. Вишесложним називом *велики гости* у српском материјалу означава се први одлазак младе и младожење њеним родитељима у пратњи младожењиних родитеља и најуже родбине. Добијена реалија је без праве еквиваленције у словачком корпузу.

3. ЗАКЉУЧАК

144

3.1. Анализирани словачки и српски корпус са терена мултиетничке Војводине броји тридесетак назива којима се именују учесници свадбене обичајне праксе. У словачком корпузу добијено је тридесет и шест лексема, а у српском корпузу регистроване су тридесет и четири лексеме. Оба корпуса бележе и до три реалеме за поједине реалије (уп. нпр. у табели: *host'*, *povolaní host'*, *svadobník* ~ гост, званица, сват; *mládenec*; *beťár* ~ момак; *beňap*; *švígarač* и сл.).

3.2. Разлике у материјалу се углавном своде или на одсуство реалија (уп. нпр. 2.4.2; 2.4.3.9 и др.) у анализираним корпусима или на „неправу“ еквиваленцију (уп. нпр. 2.4.3 и др.) међу називима. У расположивом словачком корпузу није добијено осам реалија карактеристичних за српски материјал (в. Табелу), а српски регистар не садржи укупно седам назива регистрованих у словачком корпусу.

3.3. У оба корпуса лексика је словенског порекла. Природно, српски материјал бележи и неколико турцизма, односно балканализма (*beňap*, *juvećija*, *enje* и сл.), а у словачком корпузу регистрована је само реалема *beňap*.

3.4. Код Словака бележимо разлике код поједињих свадбених обичаја не само на релацији Бачка – Банат – Срем, већ и у оквиру појединачне микрорегије (нпр. у зони Бачке) где су различитости бележене и у поједињим суседним насељима. Супротно словачком корпузу, унутрашња обредно-обичајна и лексичка диференцијација није изразита на миркорегионалном плану у српском корпузу. Углавном различитости у српском корпузу кореспондирају са дијалекатским границама.

3.5. Материјали (словачки и српски) којима располажемо недвосмислено показују да су наши саговорници у брак улазили не излазећи из своје етнонационалне и верске заједнице што је утицало на чување аутентичних свадбених обредно-обичајних елемената, а самим тим и на очуваност аутентичног свадбеног терминосистема.

ЛИТЕРАТУРА

- Босић, М. (1991). Женидбени обичаји Срба у Банату. *Раг војвођанских музеја*, 33, 133–162.
- Златановић, С. (2003). *Свадба – трича о иденитиitetу*. Врање и околина. Београд: Етнографски институт САНУ.
- Илић, М. (2005). *Ка етнополингвистичком речнику Чијских Срба*. Положај и идентитет српске мањине у југоисточној и централној Европи, Научни скупови СIX, Одељење друштвених наука, Књига 25, Српска академија наука и уметности, 315–341.
- Радовановић, Д. (2015). Свадбена лексика у Банату. *Исходишта*, 1, 375–383.
- РСАНУ: *Речник српскохрватске књижевности и народног језика*, књ. I–XXI, Београд: Српска академија наука и уметности – Институт за српскохрватски језик / српски језик САНУ, 1959–.
- РСГВ: *Речник српских говора Војводине*, св. 1–10, Нови Сад: Матица српска. Одељење за књижевност и језик, 2000–2010.
- Сок 1971–1974: Skok, Petar. *Etimologiski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika I–IV*, Zagreb.

*

- Gerbocová, J. (2014). *Krátky nárečový slovník jazyka padinského slovenského*. Padina: Miestny odbor Matice slovenskej Padina.
- Habovštiak, A. (1997). *Krátky slovník nárečia slovenského pivnického*. Bratislava: Print-servis.
- Kolárik, J., Papová, Z. (2017). Padinské ľudové zvyky a obyčaje. Padina: MOMS Padina.
- Králik, Ľ., (2015). *Stručný etymologický slovník slovenčiny*. Bratislava: VEDA, vydavateľstvo SAV, Jazykovedný ústav Ľudovíta Štúra SAV.
- KSSJ: *Krátky slovník slovenského jazyka* (1987). Bratislava: VEDA, vydavateľstvo Slovenskej akadémie vied.
- Máričová, A. (2010). *Slovenská nárečová lexika Starej Pazovy. Stará Pazova: Kanadem*.
- SSSJ: Slovník súčasného slovenského jazyka (2006). Bratislava: VEDA, vydavateľstvo Slovenskej akadémie vied.
- Surový, R. (2002). *Atlas ľudovej kultúry Slovákov v Juhoslávii*. Báčsky Petrovec: Matica slovenská v Juhoslávii.
- Špringel, J. (2004). *Krátky slovník nárečia slovenského kovačického*. Bratislava: Print-servis.
- Zorňanová, A. (2021). *Tradičná svadba Slovákov v Pivnici*. Báčsky Petrovec: Slovenské vydavateľské centrum.

145

SLOVENSKO-SRBSKÉ VZŤAHY NA PRÍKLADE SVADOBNEJ TERMINOLÓGIE

Resumé

V práci na základe slovenského a srbského materiálu v prostredí multietnicnej Vojvodiny skúmali sme lexiku, ktorou pomenúvame účastníkov svadby. Lexika, ktorú sme skúmali, zahŕňa obdobie pred svadbou, počas svadby a po svadbe. Sústredili sme sa na pomenovania, ktoré sa používali na konci minulého storočia, v súčasnosti už prevažne zanikli, lebo aj svadba v súčasnosti už neprebieha v podobe ako voľakedy. Materiál sme získali od starších informátorov, ktorí si spomínajú na zvyky a obyčaje zo svojej mladosti. Uvedený materiál je veľmi cenný, lebo zostáva zapísaný podľa rozprávania informátorov. Podľa materiálu a vypracovaného registra termínov, ktorými sú pomenované osoby, účastníci svadby, v práci sme poukázali na terminologickú a významovú ekvivalenciu v slovenčine a srbcine, ako aj prítomnosť alebo neprítomnosť jednotlivých reálií. Terénny materiál pre slovenský korpus sme získali z prostredia Báčky, v prostredí, kde sa na dorozumievanie používa stredoslovenské nárečie (prostredie Hložian a Báčskeho Petrovca) a pre srbský korpus z prostredia Banátu (severného a stredného). Na základe výskumu a zoskupeného a analyzovaného materiálu môžeme si všimnúť širší etnokultúrny kontext, v ktorom sa vyskytujú lexikálne a etnografické prvky v multikultúrnej Vojvodine. Súvislý text sme zapísali vo fonetickej transkripcii a vyznačili sme iným typom písma. Na základe zoskupeného materiálu vypracovali sme register pojmov účastníkov svadby, porovnávali sme terminologickú a významovú ekvivalenciu, prítomnosť, resp. neprítomnosť jednotlivých pomenovaní a reálií v dvoch skúmaných jazykoch. Analyzovali sme vyše tridsať lexém, ktoré pomenúvajú účastníkov svadby (v slovenskom korpuse 36 lexém a v srbskom korpuse 34 lexém). V oboch korpusoch lexika je slovanského pôvodu. V srbskom materiáli sú zaznamenané aj viaceré turcizmy, resp. balkanizmy (*bećar; đuvegija, enge* atď.), pričom v slovenskom korpuse je evidovaný jeden turcizmus (*bećar*).